

ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Εισαγωγή στη διδασκαλία του Αιδ. Σαν Μιόνγκ Μουν

Μέρος 1ο Μέρος 2ο Μέρος 3ο Μέρος 4ο Μέρος 5ο Μέρος 6ο

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Foto: depositphotos.com @ oksun70

Από πού ερχόμαστε και γιατί είμαστε εδώ;

Δεν είμαστε εμείς αυτοί που δημιούργησαν τους εαυτούς μας. Ποιός όμως μας δημιούργησε και πώς; Κοιτάζοντας την περιπλοκότητα, την τάξη, την ομορφιά και την αλληλοεξαρτώμενη φύση των πάντων στο σύμπαν, είναι δύσκολο να πιστέψουμε ότι όλα δημιουργήθηκαν κατά τύχη. Αν όμως, υπάρχει ένας συνειδητός νους ή ένας Δημιουργός πίσω από το σύμπαν, πώς μπορούμε να μάθουμε γι' αυτόν;

Το πρώτο μέρος των Θεϊνών Αρχών, των οποίων μία σύντομη περίληψη παρουσιάζεται στις επόμενες σελίδες, περιγράφει τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά και αρχές που είναι κοινές σε όλες τις μορφές της ζωής. Μελετώντας αυτά τα χαρακτηριστικά, βοηθούμαστε να κατανοήσουμε τη φύση της αιτίας ή του Δημιουργού.

Γιατί υπάρχει το σύμπαν τέλος πάντων; Ποιός είναι ο σκοπός της ανθρωπότητας στο σύμπαν; Μια ξεκάθαρη κατανόηση του κινήτρου του Θεού για τη δημιουργία του κόσμου είναι θεμελιώδους σημασίας προκειμένου να γνωρίσουμε το σκοπό της ίδιας μας της ύπαρξης. Οι Θεϊες Αρχές διευκρινίζουν αυτές τις οικογενειακές αρχές.

Το σύμπαν αντανακλά τη φύση του Θεού

photos: depositphotos.com @ red-feniks

Αρμονία, ακρίβεια και τάξη είναι εμφανή στη φύση, και σε ολόκληρο το σύμπαν. Για εκατομμύρια χρόνια, οι κύκλοι της ζωής στη φύση και στο σύμπαν επαναλαμβάνονται με αξιοσημείωτη ακρίβεια. Ότι υπάρχει, ακόμη και το μικρότερο σωματίδιο ή κύτταρο, έχει ένα νόημα και σκοπό. Παραδείγματος χάρη, κάθε μέρος του ανθρώπινου σώματος έχει μια ξεχωριστή, μοναδική λειτουργία και αλληλεπιδρά με άλλα μέρη του σώματος, προκειμένου να επιτευχθεί ο ύψιστος σκοπός της διατήρησης της ζωής σε όλη της την πολυπλοκότητα.

Πρέπει να υπάρχει μια αρχή και προέλευση με οικουμενικό σκοπό και σχέδιο, μια πρώτη αιτία, που δίνει νόημα σε όλα και διατηρεί την αρμονία του σύμπαντος. **Ονομάζουμε αυτή την πρώτη αιτία Θεό.**

Illustration: depositphotos.com @ red-feniks

Κατά τη διάρκεια της ιστορίας, η ανθρωπότητα έχει προσπαθήσει να κατανοήσει αυτή την πρώτη αιτία. Οι υπάρχουσες θρησκείες δημιουργήθηκαν για να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους να συνδεθούν με την πηγή της ζωής. Τρεις από τις μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου, ο Ιουδαϊσμός, ο Χριστιανισμός και το Ισλάμ, διδάσκουν, ότι υπάρχει ένας Θεός (Γιαχβέ, Αλλάχ), ο Δημιουργός και υποστηρικτής της ζωής, ο οποίος είναι επίσης ένα Ον αγάπης.

Χωρίς να γνωρίζουμε το Θεό, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τους εαυτούς μας

Πώς μπορούμε να γνωρίσουμε το δημιουργό μας, που είναι αόρατος και άυλος; Σύμφωνα με τις γραφές πολλών θρησκειών, η φύση του Θεού μπορεί να κατανοηθεί εξετάζοντας τον κόσμο που δημιούργησε, δηλαδή ό,τι βρίσκεται γύρω μας. Όπως ακριβώς τα έργα ενός καλλιτέχνη εκφράζουν την προσωπικότητά του, έτσι και η φύση του Θεού αντανακλάται στα πράγματα που έχει δημιουργήσει. Αυτό συνάγεται από τη σχέση μεταξύ αιτίας και αποτελέσματος. Θα μπορούσε μια χαστική πηγή να δημιουργήσει ένα αρμονικό σύμπαν; Ένας κόσμος με τέτοια ποικίλη ομορφιά, και ανθρώπους που επιδεικνύουν τόσο μεγάλη αγάπη, σοφία και δημιουργικότητα, πρέπει να προέρχονται από ένα δημιουργό με ένα ιδιοφυές μυαλό και ένα εξαιρετικά μεγάλο πνεύμα και καρδιά.

Συνεπώς, ένας τρόπος για να γνωρίσουμε την αιτία, το Θεό, είναι μελετώντας το αποτέλεσμα, τη δημιουργία Του.

»» *..παρότι είναι αόρατες και η αιώνια δύναμη του Θεού και η θεϊκή του ιδιότητα, μπορούσαν να τις δουν μέσα στη δημιουργία, από τότε που έγινε ο κόσμος.*

(Ρωμ 1:20)

»» *Για κάθε μορφή Αυτός είναι το Μοντέλο, είναι η δική Του μορφή, που μπορεί να ιδωθεί παντού.*

(Ριγκ Βέντα 6.47.18, Ινδουισμός)

Η πανταχού παρουσία συμπληρωματικών ζευγών

Οι άνθρωποι και τα ζώα είναι είτε αρσενικά είτε θηλυκά. Οι Θείες Αρχές ονομάζουν αυτούς τους τύπους των ζευγαρωμένων γνωρισμάτων "διττά χαρακτηριστικά". Τα φυτά έχουν τα δικά τους αρσενικά και θηλυκά στοιχεία (στήμονες και ύπερος), είτε σε ξεχωριστά άτομα (δίοικο φυτό) είτε μέσα στο ίδιο άτομο (μόνοικο φυτό). Στον κόσμο των ορυκτών υπάρχουν τα πρωτόνια και τα ηλεκτρόνια, τα κατιόντα και τα ανιόντα και τα θετικά και αρνητικά φορτία. Ο κόσμος είναι φτιαγμένος με τέτοιο τρόπο, που όλα υπάρχουν, αναπαράγονται και δρουν δια μέσου της αμοιβαίας σχέσης της πράξης του δούναί και λαβείν (δώσε-πάρε) μεταξύ δύο ατόμων. Αυτά τα άτομα προϋποθέτουν το ένα το άλλο, χρειάζονται το ένα το άλλο και βρίσκονται εξ ανάγκης σε μια αρμονική σχέση μεταξύ τους.

Τί μπορεί αυτό να μας πει για το Θεό; Αν αυτά τα διττά χαρακτηριστικά υπάρχουν παντού μέσα στο σύμπαν, τότε ο Θεός, ο οποίος είναι η αιτία, πρέπει να ενσωματώνει όχι μόνο την ουσία της αρσενικής φύσης στην θεία προσωπικότητα Του, αλλά και την ουσία της θηλυκής φύσης. Από πού θα μπορούσε άλλωστε να προέρχεται η θηλυκή φύση, αν όχι από τον ίδιο το δημιουργό και πηγή της ζωής;

Συνεπώς, ο άνδρας και η γυναίκα αντιπροσωπεύουν εξίσου τον χαρακτήρα του Θεού.

Κατ'ακρίβειαν, τη πιο ολοκληρωμένη έκφραση της καρδιάς και της προσωπικότητας του Θεού μπορεί να τη διακρίνει κανείς σ' έναν άνδρα και μια γυναίκα, που είναι ενωμένοι δια μέσου αληθινής, ειλικρινούς αγάπης. Μερικές θρησκείες καλούν το Θεό Επουράνιο Πατέρα μας. Αλλά, δεδομένου ότι ο Θεός είναι η πηγή της θηλυκότητας πρέπει να έχει επίσης και μητρικά χαρακτηριστικά. Τοιούτοτρόπως, μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός είναι ο αρχέγονος γονέας της ανθρωπότητας και εμείς οι άνθρωποι είμαστε τα παιδιά Του.

Στο Θεό, η αρσενικότητα και η θηλυκότητα είναι απόλυτα εναρμονισμένες. Στη Δημιουργία έμελλε επίσης η αρσενικότητα και η θηλυκότητα, όπως και η θετικότητα και η αρνητικότητα να βρίσκονται σε αρμονία. Αυτό γίνεται μέσα από τις αναρίθμητες σχέσεις του δούναί και λαβείν. Για παράδειγμα, το σώμα μας διατηρείται στη ζωή δια μέσου της πράξης του δούναί και λαβείν μεταξύ των αρτηριών και των φλεβών και μεταξύ της εισπνοής και της εκπνοής. Αμφότερα, φυτά και ζώα διατηρούν τις λειτουργίες τους μέσω της πράξης του δούναί και λαβείν μεταξύ των διαφόρων οργάνων και συστημάτων τους.

Τα υλικά όντα αποκτούν την υπόστασή τους και διατηρούν την ύπαρξή τους δια μέσου φυσικοχημικών αντιδράσεων, βασιζόμενων στη πράξη του δούναί και λαβείν, μεταξύ σωματιδίων, ατόμων και μορίων. Ακόμα και το ηλιακό σύστημα υπάρχει χάρη στη πράξη του δούναί και λαβείν, μεταξύ του ήλιου και των πλανητών στις τροχιές τους. **1** Επιπρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το θέμα της πράξης του δούναί και λαβείν ακολουθούν στη σελίδα 7.

Όλα τα όντα έχουν έναν εσωτερικό χαρακτήρα και μίαν εξωτερική μορφή

Υπάρχει μια δεύτερη - ακόμα πιο θεμελιώδης - διττότητα που όλα τα δημιουργηθέντα όντα μοιράζονται: Κάθε ον έχει έναν εσωτερικό χαρακτήρα και μίαν εξωτερική μορφή.

"Το λυχνάρι του σώματος είναι τα μάτια" είπε ο Ιησούς Χριστός (Μτ 6:22). Αυτό υπονοεί μια θεμελιώδη αλήθεια για την ανθρωπότητα. Είμαστε και πνεύμα και σώμα, κατέχουμε έναν εσωτερικό χαρακτήρα καθώς και μίαν εξωτερική μορφή. Η εξωτερική μας μορφή εκφράζει τον εσωτερικό μας χαρακτήρα και ο εσωτερικός μας χαρακτήρας κατευθύνει την εξωτερική μας μορφή. Παρά το γεγονός ότι, ο εσωτερικός μας εαυτός είναι αόρατος, οι σκέψεις, τα αισθήματα και οι επιθυμίες μας αντανακλώνται στις εκφράσεις του προσώπου μας και στη γλώσσα του σώματός μας. Σε μεγάλο βαθμό, είμαστε αυτό που κάνουμε, γιατί οι πράξεις μας εκφράζουν αυτό που σκεφτόμαστε.

Ακριβώς όπως ο άνθρωπος έχει έναν εσωτερικό χαρακτήρα, έτσι και η υπόλοιπη Δημιουργία έχει κάτι που μοιάζει με πνεύμα. Τα ζώα έχουν ένστικτο που καθοδηγεί το σώμα τους. Οι σκίουροι, για παράδειγμα, συλλέγουν ξηρούς καρπούς για τη χειμερινή διαβίωση τους. Οι αράχνες επιβιώνουν φτιάχνοντας ιστούς, όπου παγιδεύουν την τροφή τους. Τα πουλιά μεταναστεύουν χιλιάδες χιλιόμετρα και γνωρίζουν ενστικτωδώς πότε και προς τα πού πρέπει να πετάξουν. Πειράματα υπέδειξαν ότι τα φυτά δείχνουν ανταπόκριση σε αισθήματα, εκφραζόμενα από ανθρώπους. Εφόσον κάθε τι ορατό είναι η έκφραση ενός αόρατου χαρακτήρα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι αυτές οι δύο πτυχές, του εσωτερικού χαρακτήρα και της εξωτερικής μορφής, χαρακτηρίζουν όλα τα όντα.

Αν και φαίνεται να είναι προφανές, οι Θείες Αρχές μας υπενθυμίζουν τη σημασία της εσωτερικής διάστασης. Η αξία ενός ανθρώπου πηγάζει από τον εσωτερικό του εαυτό. Ασχέτως πόσο όμορφος μπορεί να είναι κάποιος, ιδιότητες όπως η ανεντιμότητα ή ο εγωισμός τον υποβιβάζουν ως άτομο στα μάτια του Θεού και των συνανθρώπων του. Απεναντίας, ένα δύσμορφο άτομο που διακατέχεται από ευγενείς αξίες κερδίζει εύκολα την εκτίμηση και την αγάπη όλων.

Οι Θείες Αρχές αναγνωρίζουν την διττότητα της εσωτερικότητας και εξωτερικότητας ως ένα οικουμενικό πρότυπο, επιβεβαιώνουν ακόμα ότι η απόλυτη σχέση μεταξύ εσωτερικότητας και εξωτερικότητας υπάρχει μεταξύ του Δημιουργού και της δημιουργίας Του. Το κέντρο όλης της Δημιουργίας είναι ο Θεός, ο οποίος αντανακλάται σε όλα όσα βλέπουμε, ακούμε ή αγγίζουμε. Η παρουσία Του γίνεται γνωστή σε όλη τη Δημιουργία, η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η εξωτερική μορφή της ύπαρξής Του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

Καρδιά και Νους

ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ανθρώπινο Σώμα

Ζωικός "Νους"
(ένστικτο)

ΖΩΑ

Ζωικό σώμα

Φυτικός "Νους"

ΦΥΤΑ

Φυτικό σώμα

Κατευθυντήρια
φύση

ΜΟΡΙΑ, ΑΤΟΜΑ, ΣΩΜΑΤΙΔΙΑ

Ενέργεια και Ύλη

Η ουσία του Θεού είναι η δύναμη της καρδιάς Του

Καθώς, ό,τι δημιούργησε ο Θεός έχει μίαν εξωτερική μορφή και έναν εσωτερικό χαρακτήρα, πρέπει και ο Θεός ο Ίδιος να έχει αυτές τις ιδιότητες. Ονομάζουμε την εξωτερική μορφή του Θεού Παγκόσμια Πρώτη Ενέργεια, η οποία είναι η πηγή όλων των φυσικών ενεργειών, και κατά συνέπεια η πηγή προέλευση όλης της ύλης. Η Παγκόσμια Πρώτη Ενέργεια του Θεού δημιουργεί, αναπτύσσει και συντηρεί το σύμπαν.

Η εσωτερική πτυχή του Θεού σχετίζεται με το κίνητρο, το σκοπό και την ταυτότητα. Μπορούμε να κατανοήσουμε αυτή τη πτυχή του Θεού, μελετώντας την ανθρώπινη φύση, τον ίδιο μας τον εαυτό.

Οι κύριες ιδιότητες του ανθρώπινου νου είναι το συναίσθημα, η νοημοσύνη και η θέληση. Έχουμε την ικανότητα να αγαπούμε ανιδιοτελώς, τον πόθο να επιδιώκουμε την αλήθεια και την καλοσύνη, και την ικανότητα να θαυμάζουμε κάθε τι ωραίο. Παραδειγματος χάρι, χαιρόμαστε με τη γέννηση ενός μωρού, απολαμβάνουμε την αρμονία και την ομορφιά της φύσης και μας αρέσει να εκφράσουμε την δημιουργικότητα μας μέσα από το χορό, τη μουσική, την ποίηση κ.α. Κοπιάζουμε να γίνουμε μορφωμένοι και σοφοί και επιδιώκουμε να κάνουμε το καλό και να απορρίπτουμε το κακό.

Ποια είναι η πηγή αυτών των κοινών ιδιοτήτων και επιδιώξεων; Αφού δεν τις έχουμε δημιουργήσει εμείς πρέπει να προέρχονται από αλλού, από το Δημιουργό μας. Ο Θεός, η καρδιά και ο νους του σύμπαντος, είναι η πηγή όλων αυτών των αξιών που εμείς θεωρούμε σημαντικές: αγάπη, αλήθεια, ομορφιά, καλοσύνη. Η δημιουργικότητα του Θεού καθοδηγείται από τη λογική και τις Αρχές, αλλά είναι κυρίως η έκφραση της επιθυμίας Του να αγαπά. Η αγάπη είναι η ουσία της ύπαρξης του Θεού. Ο Θεός αγαπά τον καθέναν από εμάς ξεχωριστά και χαίρεται όταν ανταποδίδουμε την αγάπη Του και όταν την μοιραζόμαστε με άλλους.

Η «ΔΟΜΗ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η εξωτερική πτυχή του Θεού είναι η κατευθυνόμενη ενέργεια που στηρίζει την ύπαρξη, τις δράσεις και τον πολλαπλασιασμό της Δημιουργίας.

Ο Θεός κατέχει νοημοσύνη, συναίσθημα και θέληση, που είναι πτυχές της εσωτερικής του φύσης. Εκφράζονται μέσα από την αλήθεια, την ομορφιά και την καλοσύνη.

Η ουσία της προσωπικότητας του Θεού είναι η καρδιά Του, η ακατανίκητη επιθυμία Του να κάνει τους ανθρώπους ευτυχισμένους μέσω απόλυτης αγάπης.

Όλες οι εσωτερικές ιδιότητες και εξωτερικές μορφές των δημιουργηθέντων όντων μοιάζουν με το χαρακτήρα και τη μορφή του Θεού, του Αρχικού Όντος.

Η Παγκόσμια Πρώτη Ενέργεια και η πράξη του δούναι και λαβείν

Όλα τα δημιουργηθέντα όντα χαρακτηρίζονται από εσωτερικότητα και εξωτερικότητα καθώς και από θετικότητα και αρνητικότητα. Με άλλα λόγια, κάθε δημιουργηθέν ον αντανακλά τη μορφή υπάρξεως του Θεού και περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία για τη διατήρηση της ύπαρξής του. Υπάρχουν όμως αυτά τα όντα εντελώς ανεξάρτητα και απομονωμένα το ένα από το άλλο, ή έχουν πράγματι κάποια αμοιβαία σχέση μεταξύ τους; Αν και κάθε χωριστό ον φαίνεται να υφίσταται ανεξάρτητο από όλα τα άλλα, εν τούτοις όλα τα όντα δημιουργήθηκαν από το Θεό, ο οποίος έχει μια πλήρως εναρμονισμένη φύση. Γι' αυτό κανένα δημιουργηθέν ον δεν υφίσταται ανεξάρτητο από τα άλλα. Τουναντίον, έχει δημιουργηθεί για να διατηρεί την ύπαρξή του, να αναπτύσσεται και να αναπαράγεται μέσω αμοιβαίων σχέσεων.

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ

Κέντρο της σχέσης –
αναλαμβάνει
πρωτοβουλία, καθοδηγεί,
προστατεύει -

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Περιστρέφεται γύρω
από το κέντρο – διεγείρει,
ανταποκρίνεται,
υποστηρίζει -

ΘΕΟΣ	↔	ΣΥΜΠΑΝ
ΝΟΥΣ	↔	ΣΩΜΑ
ΓΟΝΕΙΣ	↔	ΠΑΙΔΙΑ
ΔΑΣΚΑΛΟΣ	↔	ΜΑΘΗΤΕΣ
ΙΑΤΡΟΣ	↔	ΑΣΘΕΝΗΣ
ΗΛΙΟΣ	↔	ΠΛΑΝΗΤΕΣ
ΠΡΩΤΟΝΙΟ	↔	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΟ

Μια σχέση συνάπτεται όταν το υποκείμενο και το αντικείμενο δημιουργούν μια καλή δοσοληπτική σχέση μέσω της πράξης του δούναι και λαβείν. Μέσω αυτής της πράξης προκύπτει η απαιτούμενη ενέργεια για αυτή τη σχέση. Ποιά είναι όμως αυτή η βασική ενέργεια, που παρακινεί το υποκείμενο και το αντικείμενο να αλληλεπιδράσουν; Αυτή η "πρώτη" κινητήρια ενέργεια ονομάζεται Παγκόσμια Πρώτη Ενέργεια.

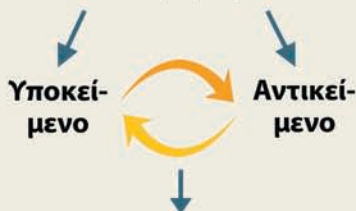
Η Παγκόσμια Πρώτη Ενέργεια, η οποία προέρχεται από το Θεό, δίνει κατεύθυνση και σκοπό σε όλες τις πράξεις του δούναι και λαβείν. Μια δοσοληπτική σχέση μεταξύ υποκειμένου και αντικειμένου υπάρχει μόνο όταν υπάρχει ένας κοινός σκοπός. Ο σκοπός της πράξης του δούναι και λαβείν είναι η ανάπτυξη σε μια υψηλότερη "υπαρξιακή" οντότητα. Π.χ. Άτομο: πρωτόνιο (υποκείμενο) και ηλεκτρόνιο (αντικείμενο) συνάπτουν μια δοσοληπτική σχέση με σκοπό να συγκροτήσουν ένα άτομο (υψηλότερο επίπεδο).

Κάθε όν κατευθύνεται από ένα διττό σκοπό, το σκοπό της αυτοσυντήρησης (ατομικός σκοπός) και το σκοπό της διατήρησης του συνόλου (συνολικός σκοπός).

Ο ατομικός σκοπός του ανθρώπου είναι να προστατεύει και να διατηρεί την ίδια του την ύπαρξη, ενώ ο συνολικός του σκοπός είναι να υπηρετεί την ολότιη, δηλαδή να προσφέρει θετικές υπηρεσίες στην οικογένεια του, στην κοινωνία και στο έθνος, σαν μέλος όλων αυτών.

Θεός

Η Παγκόσμια Πρώτη Ενέργεια του Θεού προσφέρει δύναμη, κοινό σκοπό και κατεύθυνση στο υποκείμενο και στο αντικείμενο και διεγείρει την πράξη του δούναι και λαβείν μεταξύ αυτών.

Η αλληλεπίδραση τους παράγει όλες τις δυνάμεις, οι οποίες απαιτούνται για την ύπαρξη, την αναπαραγωγή και τη δράση της νέας οντότητας που σχηματίστηκε μέσω της ενότητας του υποκειμένου και του αντικειμένου.

Νέο ον υψηλότερης διάστασης

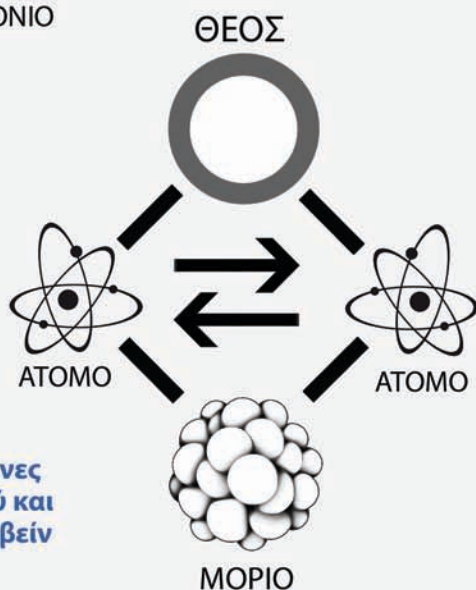
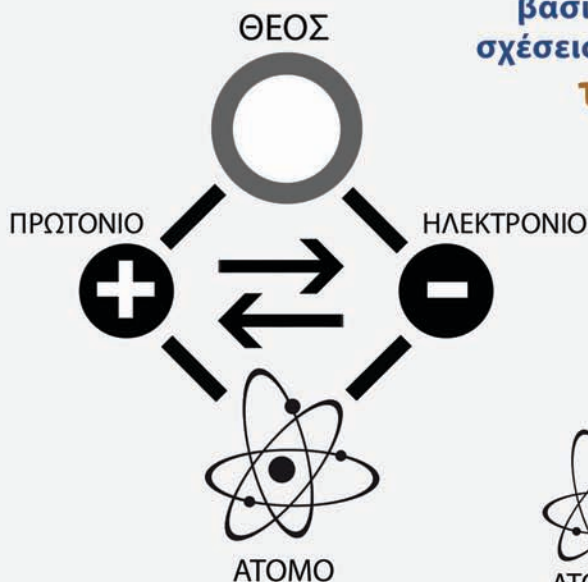
Το θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων

Τα διττά χαρακτηριστικά, η πράξη του δούναι και λαβείν, οι σχέσεις υποκειμένου και αντικειμένου και η σχέση του Θεού με τον άνθρωπο, δρουν όλα εντός του ίδιου συστήματος, το οποίο ονομάζουμε "θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων" και αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία εργάζεται ο Θεός.

Όταν ένας άνδρας και μια γυναίκα ή οποιοσδήποτε δύο οντότητες στο ρόλο του υποκειμένου και του αντικειμένου, συνάπτουν μια δοσοληπτική σχέση μέσω της πράξης του δούναι και λαβείν με κέντρο τον Θεό, δημιουργούν το θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων. Αυτό το θεμέλιο είναι η βάση για την ύπαρξη κάθε όντος.

Παραδείγματος χάρι, η πράξη του δούναι και λαβείν μεταξύ των πρωτονίων και των ηλεκτρονίων πραγματοποιεί το θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων, όπου τα τέσσερα στοιχεία είναι: ο Θεός ως η προέλευση, τα πρωτόνια και ηλεκτρόνια ως υποκείμενο και αντικείμενο και το άτομο, που προκύπτει από την ένωση τους, αποτελεί την νέα οντότητα. Μια παρόμοια διαδικασία λαμβάνει χώρα όταν τα άτομα ενώνονται για να σχηματίσουν μοριακές δομές.

Ολόκληρο το σύμπαν λειτουργεί βασιζόμενο στις υπάρχουσες σχέσεις εντός του θεμελίου των τεσσάρων θέσεων.

Από τις μικρότερες ως τις μεγαλύτερες οντότητες, υποκινούμενες από την αρχέγονη ενέργεια του Θεού και τις Αρχές, η πράξη του δούναι και λαβείν οδηγεί στην δημιουργία ανώτερων και πολυπλοκότερων μορφών.

Το τέλειο θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων αποτελείται από το Θεό, τους γονείς και τα παιδιά.

Στη φύση και στις ανθρώπινες κοινωνίες συναντούμε πολλά παραδείγματα από θεμέλια τεσσάρων θέσεων, αλλά η οικογένεια είναι το πιο σημαντικό. Μόνο μέσα από την οικογένεια μπορούν τα άτομα να ολοκληρωθούν ως προσωπικότητες, να βρουν την αληθινή τους ταυτότητα και να αναπτύξουν πλήρως τις δυνατότητες τους.

Εφόσον οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν από το Θεό ως τα αντικείμενα της αληθινής Του αγάπης, η κύρια επιθυμία τους είναι η επίτευξη της αγάπης. Αυτή η επιθυμία μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσα στην οικογένεια, επειδή είναι ο τόπος όπου οι άνθρωποι μπορούν να βιώσουν την αληθινή αγάπη σε όλες τις διαστάσεις της.

Οι φυσικές σχέσεις αγάπης εντός της οικογένειας είναι μέρος του ιδανικού του Θεού, καθώς και οι σχέσεις πέραν της οικογένειας, όπως η αγάπη για τους γείτονες, φίλους και συναδέλφους, η αγάπη για την πατρίδα κ.ο.κ. Αυτές οι σχέσεις συμβάλλουν στη δημιουργία ενός ειρηνικού κόσμου με επίκεντρο το Θεό.

Η αγάπη του Θεού

Τα παιδιά γεννιούνται με την ανάγκη της γονικής αγάπης. Παρόλο που τα παιδιά έχουν την ικανότητα να αγαπούν, όταν είναι πολύ μικρά αυτή η ικανότητα είναι ακόμα ανώριμη και η συνείδηση τους είναι προσανατολισμένη στο να λαμβάνουν αγάπη, παρά να δίνουν. Καθώς όμως τα παιδιά μεγαλώνουν, μαθαίνουν να αγαπούν τους γονείς τους, τα άλλα μέλη της οικογένειας τους και τους φίλους τους. Όταν ένα παιδί ενηλικιωθεί και αποκτήσει εσωτερική ωριμότητα έχει ήδη δημιουργήσει το θεμέλιο πάνω στο οποίο μπορεί να κτίσει μια συζυγική σχέση με ένα άτομο του αντίθετου φύλου. Και πάνω στο θεμέλιο μιας ώριμης συζυγικής σχέσης ένα ζευγάρι αναπτύσσει την ικανότητα να αγαπά τα παιδιά του άνευ όρων.

Ακριβώς όπως η αγάπη του Θεού για τη δημιουργία Του είναι άνευ όρων, έτσι και η ανθρώπινη αγάπη ισοδυναμεί με την αγάπη του Θεού όταν δίνεται χωρίς όρους, δισταγμούς και περιορισμούς. Η οικογένεια είναι το καλύτερο περιβάλλον, στο οποίο μπορεί να καλλιεργηθεί και να επιτευχθεί αυτό το είδος της αγάπης, γιατί η οικογένεια είναι η μόνη κοινωνική μονάδα στην οποία ένα πρόσωπο περιβάλλεται από τη γονική, υϊκή, αδελφική και συζυγική αγάπη.

Η οικογένεια μας δόθηκε από το Θεό ως το φυσικό σχολείο της αληθινής αγάπης και της ηθικής. Οι αγαπημένες οικογένειες γίνονται τα θεμέλια μιας στοργικής, ηθικής και δίκαιης κοινωνίας.

① Δείτε επίσης μέρος 2, σελίδα 13.

Μας χρειάζεται ο παντοδύναμος, παντογνώστης Θεός;

Η χαρά δεν παράγεται όταν ένα άτομο ζει μόνο και απομονωμένο, αλλά όταν βλέπει την ίδια του τη φύση να αντανακλάται σε κάτι ή κάποιον άλλο. Ένας καλλιτέχνης αισθάνεται χαρά όταν είναι σε θέση να εκφραστεί μέσα από ένα έργο τέχνης. Ένας αρχιτέκτονας νιώθει χαρά όταν βλέπει το κτίριο, που σχεδίασε, να παίρνει σάρκα και οστά. Αυτό συμβαίνει, γιατί το δημιουργήμα αντανακλά τον αόρατο χαρακτήρα του δημιουργού του. Βλέπουμε τους εαυτούς μας να αντικατοπτρίζονται και να αναπτύσσονται σε αυτό που δημιουργούμε. Αυτό το χαρακτηριστικό του ανθρώπου προέρχεται από το Θεό.

Ο Θεός αισθάνεται χαρά όταν βλέπει τον εαυτό Του να αντανακλάται στη Δημιουργία. Ως εκ τούτου, ο Θεός θέλει την αγάπη Του και το ιδανικό Του να εκφράζονται μέσα από ένα ουσιαστικό ον. Ο Θεός έχει την δύναμη να αγαπά, αλλά χρειάζεται κάποιον, στον οποίο να μπορεί να δώσει την αγάπη Του. Διαφορετικά ο Θεός δεν μπορεί να ικανοποιήσει τον πόθο Του να εκφράσει μέριμνα και αγάπη. Εμείς, ως τα παιδιά του Θεού, είμαστε η ύψιστη δημιουργία Του, γεννηθήκαμε με την ικανότητα να λαμβάνουμε και να ανταποκρινόμαστε στην αγάπη Του.

Θρησκευτικές γραφές θεωρούν τους ανθρώπους ξεχωριστούς αφού δημιουργήθηκαν καθ' ομοίωση του Θεού, ως ουσιαστική εικόνα του Δημιουργού, ενώ τα υπόλοιπα όντα δημιουργήθηκαν ως σύμβολα του Θεού. Πιο πολύ μοιάζουμε με το Θεό στη δημιουργικότητα μας και στην ικανότητά μας να αγαπάμε και να ενεργούμε υπεύθυνα. **📖 Δείτε επίσης σελίδα 17.**

Ενέπνευσα στους ανθρώπους το πνεύμα μου.

Κοράνι 15:29

Είπεν ο Θεός: Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ'εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών.

Γέν 1:26

Ο ευγενής άνθρωπος αντανακλά στο πρόσωπό του τη λαμπρότητα των αρετών του Ουρανού.

Ι Τσιγκ 35: Πρόοδος

ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ουσιαστική εικόνα του Θεού

- Ελεύθερη βούληση
- Ευθύνη για τη δική μας ωριμότητα
- Δημιουργικότητα
- Δυνατότητα θείας αγάπης

ΑΛΛΑ ΟΝΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Συμβολική εικόνα του Θεού

- Δεν έχουν ελεύθερη βούληση
- Καμιά ευθύνη για την ωριμότητά τους
- Διεγείρουν την ανθρώπινη δημιουργικότητα
- Λαμβάνουν την αγάπη του Θεού διαμέσου των ανθρώπων

Η μεγαλύτερη χαρά είναι αυτή που αισθάνονται οι γονείς μέσω των παιδιών τους, όταν βλέπουν τα δικά τους εσωτερικά και εξωτερικά γνωρίσματα να αντανακλώνται στο παιδί. Επιπλέον, το παιδί έχει τη δυνατότητα να αναπτύξει τις ιδιότητες των γονέων σε υψηλότερα επίπεδα.

Όλοι οι γονείς είναι περήφανοι, όταν βλέπουν τα παιδιά τους να γίνονται επιτυχημένες προσωπικότητες. Πράγματι, επιθυμούν τα παιδιά τους να γίνουν σπουδαιότερα και πιο ευτυχισμένα από τους ίδιους. Αυτό ακριβώς νιώθει και ο Θεός για εμάς, τα παιδιά Του.

Image: depositphotos.com © VikaSuh

Η θλίψη του Θεού είναι πέρα από κάθε ανθρώπινη φαντασία

Στην πραγματικότητα, οι άνθρωποι δεν κατάφεραν ποτέ να ανταποδώσουν την αγάπη του Θεού ολοκληρωτικά. Προοριζόμασταν να είμαστε τα αντικείμενα της αγάπης του Θεού, αλλά εξαιτίας του προπατορικού αμαρτήματος έχουμε αποχωριστεί από το Θεό, τον γονέα μας. Δεν είμαστε αληθινή αντανάκλαση του δημιουργού μας. Αντί αυτού, συχνά διακατεχόμαστε από εγωκεντρική αγάπη, η οποία είναι ασυμβίβαστη με την ανιδιοτελή, θυσιαστική αγάπη του Θεού. Η απέραντη αγάπη του Θεού παραμένει ανεκπλήρωτη. Από τότε που οι πρωτόπλαστοι αμάρτησαν, στην αρχή της ανθρώπινης ιστορίας, ο Θεός παρέμεινε μόνος Του μέσα στη Δημιουργία, να βλέπει ανήμπορος τα παιδιά Του να επιλέγουν μια διαφορετική πορεία. Ο Θεός, ως ο γονέας μας, υποφέρει περισσότερο από εμάς, όταν βλέπει την θλιβερή κατάσταση της ανθρωπότητας.

Κατά παράδοση, ο Θεός έχει περιγραφεί ως μια οντότητα εξουσίας, παντοδυναμίας και άπειρου ελέους, αλλά η θλίψη και ο πόνος της καρδιάς Του δεν έγινε ποτέ πλήρως κατανοητή. Μέχρι τώρα, είμασταν σαν τα παιδιά που κοιτάζουν με δέος τους γονείς τους αλλά με λίγη επίγνωση των ανησυχιών των γονέων τους. Ωστόσο, όταν ωριμάσουμε πνευματικά, μπορούμε να αναγνωρίσουμε τον πόνο της καρδιάς του Θεού. Μέσω της προσευχής και της περισυλλογής ο κάθε ένας από εμάς έχει τη δυνατότητα να ανακαλύψει και να νιώσει την καρδιά του Θεού, τη μοναξιά και τη θλίψη Του λόγω της απώλειας των παιδιών του και τη λαχτάρα Του για ένα αιώνιο δεσμό αγάπης με τον καθένα από εμάς.

Η ιστορία της ανθρωπότητας, μέχρι στιγμής, είναι η ιστορία των προσπαθειών του Θεού να μας βοηθήσει να αλλάξουμε τους εαυτούς μας και να αποκαταστήσουμε τη σχέση μας μαζί Του. Ο Θεός δεν είναι ένας βίβανσος κριτής, ο οποίος μας παρακολουθεί άσπλαχνα να υποφέρουμε περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή να μας καταδικάσει για τα σφάλματα και τις αδυναμίες μας. Απεναντίας, είναι ένας συντετριμμένος γονέας, που προσπαθεί ανελλιπώς να μας δείξει πώς μπορούμε να ξεφύγουμε από τη μιζέρια μας. Δυστυχώς, έχουμε σχεδόν πάντα αρνηθεί να Τον ακούσουμε, και όταν Τον είχαμε ακούσει, συνήθως αποτύχαμε να καταλάβουμε. Σήμερα, ερχόμαστε αντιμέτωποι με την πρόκληση να ανταπεξέλθουμε τα προβλήματα του παρελθόντος και να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες μας, ως ώστε ο Θεός και εμείς να γίνουμε πραγματικά ευτυχισμένοι. Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να κατανοήσουμε το ιδανικό που ο Θεός οραματίστηκε για τους άνδρες και τις γυναίκες. Μέσα από την εκπλήρωση του αληθινού σκοπού μας, θα βιώσουμε αιώνια χαρά και θα φέρουμε ευτυχία στο Θεό και ο ένας στον άλλο.

Στη Βίβλο, διαβάζουμε πως ο Θεός ευλόγησε τους πρώτους προγόνους της ανθρωπότητας, τον Αδάμ και την Εύα, λέγοντας τους, "αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γην, και γενήτε κύριοι αυτής" (Γέν 1:28).

Αυτές οι "ευλογίες" αποκαλύπτουν στον άνθρωπο το νόημα και το σκοπό της ύπαρξής του. Καθοδηγούν τα μεμονωμένα άτομα, καθώς και την ανθρωπότητα στο σύνολό της, να βρουν την ευτυχία. Εκφράζουν επίσης το ιδανικό που θέλει να δει ο Θεός να πραγματοποιείται μέσα στη Δημιουργία Του.

Με την εκπλήρωση τους ο Αδάμ και η Εύα όχι μόνο θα είχαν βιώσει προσωπική χαρά στην υψηλότερη διάσταση της, αλλά θα είχαν βρει και την απόλυτη ευτυχία στις πιο θεμελιώδεις οικογενειακές σχέσεις: ως σύζυγοι και γονείς. Αυτή η πρώτη αληθινή οικογένεια θα είχε γίνει το θεμέλιο της ευτυχίας και της ειρήνης για όλες τις μελλοντικές γενιές, που με τη σειρά τους θα δημιουργούσαν αρμονικές κοινωνίες, έθνη και ένα ειρηνικό κόσμο, καθώς και μια ιδανική πνευματική σφαίρα (δείτε Μέρος 2).

Ο Αδάμ και η Εύα, θα είχαν επίσης εξασφαλίσουν μια αρμονική σχέση μεταξύ της ανθρωπότητας και του φυσικού κόσμου, αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τη φροντίδα και προστασία της φύσης. Έτσι θα είχαν δημιουργήσει ένα περιβάλλον που θα υποστήριζε την ευημερία και τη μελλοντική ευτυχία της ανθρωπότητας. Οι άνθρωποι, υλοποιώντας αυτές τις ευλογίες, θα έμοιαζαν με το Θεό.

Αν οι πρώτοι πρόγονοι της ανθρωπότητας είχαν υπακούσει αυτή τη τριπλή θεϊκή εντολή και είχαν κτίσει το Βασίλειο των Ουρανών, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο Θεός θα είχε νιώσει τη μεγαλύτερη χαρά. Ο Θεός, η ανθρωπότητα και η Δημιουργία θα είχαν γίνει ένα και θα ζούσαν αιώνια ευτυχισμένοι. Ο απώτερος σκοπός του σύμπαντος, με την ανθρωπότητα στο κέντρο, είναι η πραγματοποίηση μιας σχέσης ανιδιοτελούς αγάπης μεταξύ Θεού και ανθρώπων.

Με αυτό τον τρόπο το Βασίλειο των Ουρανών πραγματοποιείται και γίνεται η φυσική εκδήλωση της εσωτερικής φύσης του Θεού και ο σύντροφος της αιώνιας αγάπης Του.

Η ευτυχία μας και ο σκοπός της ζωής μας, που ο Θεός μας έδωσε, μπορεί και πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσω της εκπλήρωσης των τριών ευλογιών.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΥΛΟΓΙΑ:

ΑΥΞΑΝΕΣΘΕ

ΩΡΙΜΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

ΣΕ ΤΕΛΕΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ

- Ενότητα σου και σώματος μέσω της πράξης του δούναι και λαβείν με τον Θεό στο κέντρο - Ατομικό Θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων -
- Πνευματική, διανοητική και συναισθηματική ωριμότητα. Ο άνθρωπος είναι απόλυτα ενωμένος με το Θεό και παράγει τους καρπούς της αγάπης, της σοφίας και της καλοσύνης.
- Ιησούς Χριστός: "Να γίνετε, λοιπόν, κι εσείς τέλειοι, όπως τέλειος είναι και ο Πατέρας σας ο ουράνιος", "Αυτός που έχει δει εμένα, έχει δει τον Πατέρα."

Η ενότητα με το Θεό στο ατομικό επίπεδο είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχή εκπλήρωση της δεύτερης και της τρίτης ευλογίας.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΛΟΓΙΑ: ΠΛΗΘΥΝΕΣΘΕ

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ,
ΓΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ
ΜΕ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟ ΘΕΟ

- Ενότητα άνδρα και γυναίκας, παππούδων, γονιών και παιδιών μέσω της πράξης του δούναι και λαβείν με κέντρο το Θεό - Οικογενειακό Θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων-
- Η οικογένεια είναι η κεντρική κατοικία του Θεού. Οι αρμονικές κεντρικές οικογένειες, που είναι ενωμένες με τον Θεό, οδηγούν στην δημιουργία αρμονικών κοινωνιών, εθνών και ενός ειρηνικού κόσμου.
- Η εγκαθίδρυση ενός παγκόσμιου πολιτισμού της καρδιάς και ειρήνης με κέντρο το Θεό ως τον κοινό Ουράνιο Γονέα

Η επίτευξη της ενότητας με το Θεό στο οικογενειακό και κοινωνικό επίπεδο είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχή εκπλήρωση της τρίτης ευλογίας.

Η ΤΡΙΤΗ ΕΥΛΟΓΙΑ: ΓΕΝΗΤΕ ΚΥΡΙΟΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

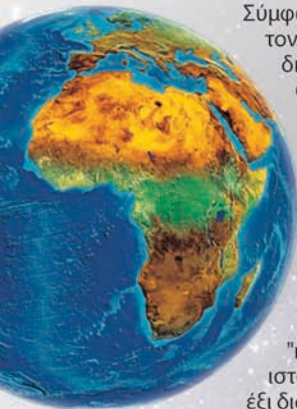
ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΜΕ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟ ΘΕΟ

- Ενότητα ανθρωπότητας και φυσικού κόσμου μέσω της πράξης του δούναι και λαβείν με κέντρο το Θεό - Παγκόσμιο Θεμέλιο των τεσσάρων θέσεων-
- Ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας προς όφελος όλων και επίτευξη αμοιβαίας ευημερίας.
- Η ανθρωπότητα κυβερνά το φυσικό κόσμο με αγάπη, καλοσύνη, υπευθυνότητα και κατανοήση. Η φύση προστατεύεται και διατηρεί την αναλλοίωτη ομορφιά της.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΕΧΕΙ ΤΩΡΑ ΕΚΠΛΗΡΩΘΕΙ.

Η ωρίμανση χρειάζεται χρόνο. Η ανάπτυξη γίνεται σταδιακά

Σύμφωνα με τη Γένεση, η Δημιουργία του σύμπαντος άρχισε με την κατασκευή, από τον Θεό, του φωτός μέσα από το χάος, το κενό και το σκοτάδι. Μετέπειτα ο Θεός δημιούργησε το στερέωμα και διαχώρισε τα νερά κάτω και πάνω από το στερέωμα. Στη συνέχεια χώρισε τη γη από τη θάλασσα, δημιούργησε τα φυτά, τα ψάρια, τα ερπετά, τα πουλιά και τα θηλαστικά, και τέλος δημιούργησε τον άνθρωπο (άνδρα και γυναίκα). Όλα αυτά έγιναν σε έξι "ημέρες". Από εδώ συμπεραίνουμε ότι η διαδικασία της δημιουργίας του σύμπαντος χρειάστηκε ένα χρονικό διάστημα που αντιπροσωπεύεται από έξι "ημέρες".

Το σύμπαν δεν δημιουργήθηκε ξαφνικά, χωρίς την επιρροή του χρόνου. Στην πραγματικότητα, η προέλευση και η ανάπτυξη του σύμπαντος χρειάστηκε ένα τεράστιο χρονικό διάστημα. Ως εκ τούτου, η βιβλική περίοδος των έξι ημερών για την ολοκλήρωση του σύμπαντος δεν μπορεί να υπολογιστεί από τον αριθμό των κυριολεκτικών ανατολών και ηλιοβασιλεμάτων. Μια "ημέρα" της Δημιουργίας στην βιβλική διήγηση αντιστοιχεί σε εκατομμύρια έτη ιστορικού χρόνου, όπως μας φανερώνει η επιστήμη. Η περίοδος αυτή συμβολίζει έξι διαδοχικές περιόδους κατά τη διαδικασία της δημιουργίας του σύμπαντος.

Όλα τα φαινόμενα, που λαμβάνουν χώρα μέσα στο σύμπαν, αποδίδουν καρπούς μόνο μετά την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος. Όλα τα όντα έχουν σχεδιαστεί να φτάνουν στην ολοκλήρωση μόνο αφού περάσουν μέσα από μια προκαθορισμένη περίοδο ανάπτυξης. Η περίοδος ανάπτυξης συμπεριλαμβάνει τρία διαδοχικά στάδια: το στάδιο του σχηματισμού, το στάδιο της ανάπτυξης και το στάδιο τελειώσεως.

Ένα ανθόφυτο, για παράδειγμα, ξεκινά ως σπέρμα και φτάνει στην ωριμότητα, όταν έχει αποκτήσει ένα συγκεκριμένο μέγεθος, παράγει άνθη και σπέρματα για την επόμενη γενιά. Οι άνθρωποι χρειάζονται επίσης μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, κατά την οποία θα αναπτυχθούν σωματικά και πνευματικά.

Ιδανικά το πνεύμα και το σώμα ενός ατόμου θα αναπτύσσονταν αρμονικά μεταξύ τους, έτσι ώστε όταν ένα άτομο φτάνει στην ενηλικίωση δεν θα είναι μόνο σωματικά ώριμο, αλλά και πνευματικά ώριμο. Το ανθρώπινο σώμα, με την απαιτούμενη φροντίδα και τροφή, μεγαλώνει και ωριμάζει αυτόματα σύμφωνα με τα γονίδια του (DNA). Η πνευματική ανάπτυξη όμως είναι ένα διαφορετικό θέμα.

ΣΤΑΔΙΟ ΤΕΛΕΙΩΣΕΩΣ

ΣΤΑΔΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΣΤΑΔΙΟ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

Η ελεύθερη μας βούληση μας κάνει ιδιαίτερους, η προσωπική μας ευθύνη ακόμη περισσότερο.

Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο ελεύθερη βούληση και ένα πρωτότυπο νου που επιδιώκει την καλοσύνη και την ανιδιοτέλεια. Σε αντίθεση με τα φυτά και τα ζώα, στα οποία η ανάπτυξη κατευθύνεται και ελέγχεται από τους νόμους της φύσης, οι άνθρωποι τελειοποιούνται βασιζόμενοι όχι μόνο στις αρχές της βιολογικής ανάπτυξης, αλλά και στην εκπλήρωση της προσωπικής μας ευθύνης.

Γιατί όμως ο Θεός έδωσε μόνο στον άνθρωπο τέτοια ελευθερία και ευθύνη και όχι και στα άλλα όντα;

1. ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Πρώτον, ο Θεός ήθελε τους ανθρώπους, τα παιδιά του, να κυβερνούν τη Δημιουργία με υπευθυνότητα και αγάπη. Για να τους δώσει αυτή την εξουσία, αυτό το δικαίωμα, ο Θεός έπρεπε να κάνει τους ανθρώπους ανώτερους από όλα τα άλλα δημιουργηθέντα όντα. Γι' αυτό, μας έδωσε μια ευθύνη που κανένα άλλο ον δεν έχει.

2. ΣΥΝ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Δεύτερον, ο Θεός ήθελε να χαρίσει στον καθένα μας το μοναδικό προνόμιο να συμμετέχουμε στη δημιουργία, ανάπτυξη και τελειοποίηση του χαρακτήρα μας. Είμαστε επομένως συν-δημιουργοί με το Θεό, αφού μας κληροδότησε τη δημιουργικότητα Του. Μαθαίνοντας να κάνουμε τις σωστές ηθικές επιλογές διαμορφώνουμε το χαρακτήρα μας.

3. ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Τρίτον, για να είμαστε ικανοί να αγαπούμε αληθινά. Η επιθυμία του Θεού είναι οι άνθρωποι να ανταποκρίνονται στην αγάπη του οικιοθελώς, και όχι με τη βία, νόμους ή προγραμματισμένη εκ των προτέρων συμπεριφορά. Ο Θεός δεν θέλει να συμπεριφερόμαστε σαν ρομπότ ή μαριονέτες. Η αγάπη που δεν προέρχεται ελεύθερα από την καρδιά δεν είναι αληθινή αγάπη.

Ωστόσο, αν έχουμε ελευθερία, τότε έχουμε και την ικανότητα να κάνουμε κατάχρηση αυτής της ελευθερίας. Ως εκ τούτου, ο Θεός έδωσε στον άνδρα και στη γυναίκα οδηγίες, εκφραζόμενες στην εντολή Του προς τον Αδάμ και την Εύα, έτσι ώστε να παραμείνουν εντός της σφαίρας των Θείων Αρχών κατά τη διάρκεια της περιόδου της ανάπτυξης τους προς την τελείωση. Η τήρηση της εντολής ήταν δική τους ευθύνη. Όταν άντρας και γυναίκα επιτύχουν την τελειοποίηση του χαρακτήρα τους, εκπληρώνοντας την πρώτη ευλογία, αποκτούν μια τέτοια στοργική και πειθαρχημένη φύση, και τέτοια βαθιά αγάπη για το Θεό, που είναι αδύνατο να Τον προδώσουν. Ως εκ τούτου, ένα άτομο μπορεί να δρα με ανήθικο και αμαρτωλό τρόπο μόνο πριν φτάσει στην τελειότητα, ενώ δηλαδή εξακολουθεί να βρίσκεται σε κατάσταση πνευματικής ανωριμότητας. Αυτό ακριβώς συνέβη με τους πρωτόπλαστους. Καταχράστηκαν την ελευθερία που τους έδωσε ο Θεός, ενώ βρίσκονταν στην περίοδο ανάπτυξης.

Photo: dspostphotos.com @BrianAJackson

95% Ευθύνη
Του Θεού

+ 5% Ευθύνη του
ανθρώπου

= 100% Ολοκλήρωση
του σκοπού της
Δημιουργίας

Για να μπορέσει η Δημιουργία να ολοκληρωθεί, πρέπει οι άνθρωποι να εκπληρώσουν το μερίδιο της ευθύνης τους. Ο Θεός περιμένει αυτή τη στιγμή, αλλά δεν παρεμβαίνει στο χώρο της ευθύνης του ανθρώπου, ώστε να μην παραβιάσει την ελευθερία του.

Ο προορισμός του ανθρώπου είναι να ζει στην σφαίρα της άμεσης εξουσίας του Θεού

Σύμφωνα με τις Θείες Αρχές, ο Θεός, ως τέλειον, μπορεί να εξουσιάζει μόνο τέλεια αντικείμενα. Γι' αυτό, οι άνθρωποι, οι οποίοι βρίσκονται σε στάδιο ατέλειας, δηλαδή οι άνθρωποι που δεν έχουν ακόμα ωριμάσει πνευματικά, δεν μπορούν να εισέλθουν στη σφαίρα της άμεσης εξουσίας του Θεού. Ο Θεός μπορεί να τους εξουσιάζει μόνο έμμεσα. Αυτή η σχέση μπορεί να εξηγηθεί κατ' αναλογία με το φυσικό κόσμο. Κατά τη περίοδο της ανάπτυξης, κάθε ον στη φύση αναπτύσσεται μέσω της αυτόνομης δύναμης των φυσικών νόμων. Το χιόνι και η βροχή πέφτουν, οι εποχές αλλάζουν, ο ήλιος ανατέλλει και δύει κ.ο.κ., όλα αυτά συμβαίνουν επειδή έτσι καθορίστηκαν από τους νόμους της φύσης.

Με τον ίδιο τρόπο, όπως τα φυτά και τα ζώα πρέπει να φθάσουν σε ένα ορισμένο επίπεδο ωριμότητας πριν τη συγκομιδή και τη χρησιμοποίησή τους από τον άνθρωπο, έτσι και ο άνθρωπος πρέπει να ωριμάσει πνευματικά πριν μπορέσει ο Θεός να χαρεί με τους καρπούς της ανάπτυξης του.

Μπορούμε να πούμε ότι οι άνδρες και οι γυναίκες που δεν έχουν φθάσει ακόμα σε πνευματική ωριμότητα καθοδηγούνται από το φυσικό νόμο. Έτσι η περίοδος της ανάπτυξης είναι η χρονική περίοδος της έμμεσης κυριαρχίας του Θεού στην ανθρωπότητα.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, αυτή η έμμεση κυριαρχία μπορεί να είναι συχνά μια περίοδος δυσκολιών και αστάθειας. Αν δεν ζούμε υγιεινά μπορεί να τραυματίσουμε ή να καταστρέψουμε το σώμα μας. Ομοίως, αν αγνοούμε τις αρχές του Θεού ή αν συμμετέχουμε σε πνευματικά ανθυγιεινές δραστηριότητες, είναι πιθανό ως αποτέλεσμα να υποφέρουμε πνευματικά. Όταν όμως ζούμε σε αρμονία με τις αρχές και τους νόμους του Θεού, μπορούμε να βιώσουμε μια υγιές ζωή και να αναπτυχθούμε πλήρως τόσο πνευματικά όσο και σωματικά.

Με τον τρόπο αυτό καθίσταται δυνατή η ανάπτυξή μας πέρα από την έμμεση κυριαρχία. Μετά την ανάπτυξη μας εντός της σφαίρας της έμμεσης κυριαρχίας του Θεού, εισερχόμαστε στην σφαίρα της άμεσης κυριαρχίας της αγάπης του Θεού.

Οι Θείες Αρχές διδάσκουν ότι η υποσχέση της άμεσης κυριαρχίας βρίσκεται στην ενότητα των ανθρώπων με την καρδιά και την ψυχή του Θεού. Μέσα σε αυτή την ενότητα κυριαρχεί η αγάπη του Θεού, έτσι οι νόμοι και οι εντολές γίνονται πλέον περιττές.

Υπό την άμεση εξουσία του Θεού οι άνθρωποι είναι εντελώς ελεύθεροι να γίνουν αυτό που είχε αρχικά για αυτούς προοριστεί. Η άμεση κυριαρχία, δεν πρέπει να θεωρηθεί ως μια μονόπλευρη κυριαρχία, αλλά ως μια αμοιβαία σχέση αγάπης και συντροφικότητας. Είναι το αποκορύφωμα της ζωής, ο τελικός στόχος της ανθρωπίνης ζωής, και ανοίγει εντελώς νέες προοπτικές αγάπης, χαράς και ομορφιάς.

Ένας τέλειος άνθρωπος κατέχει απίστευτη αξία

Πώς μπορεί να μετρηθεί η πραγματική αξία ενός πράγματος; Από τη σκοπιά του Δημιουργού, η αξία ενός δημιουργηθέντος όντος γίνεται απόλυτη, όταν εκπληρώσει τον σκοπό για τον οποίο έχει δημιουργηθεί. Πριν την εκπλήρωση του σκοπού του έχει σχετικά περιορισμένη αξία.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε ως:

- Το ουσιαστικό σώμα Του Θεού
- Η εικόνα Του Θεού
- Το παιδί Του Θεού
- Ο εκπρόσωπος του Θεού στη Δημιουργία

Ο Θεός πρόβλεψε τα εξής: Ο άνθρωπος περνά μέσα από την περίοδο ανάπτυξης και τελειοποιείται. Μετά από αυτή τη διαδικασία ωρίμανσης, ο άνθρωπος εγκαταλείπει τη σφαίρα της έμμεσης σχέσης με το Θεό και μπαίνει στη σφαίρα όπου έχει μια άμεση, αδιάσπαστη σχέση μαζί Του. Μέσα από αυτή τη σχέση ο άνθρωπος γίνεται ένα με τον Θεό. Από αυτό το σημείο, ο Θεός κατοικεί στον (πνευματικό) του ανθρώπου και κατευθύνει τη ζωή του, με το σκοπό να βιώσουν από κοινού την ευτυχία.

Ένας τέλειος άνθρωπος είναι επομένως ένας "ναός του Θεού", ένας θειικός άνθρωπος, μια ορατή έκφραση της φύσης του Θεού.

Ένας τέλειος άνθρωπος επομένως κατέχει:

Θεϊκή αξία

Ο τέλειος άνθρωπος αντανακλά τη φύση του Θεού, όπως το σώμα αντανακλά το πνεύμα.

Αιώνια αξία

Ένας τέλειος άνθρωπος είναι το αντικείμενο της αγάπης και της φροντίδας του αιώνιου Θεού. Θα υπάρχει αιώνια, ως ένα πνευματικό πρόσωπο, μαζί με τον Θεό στον πνευματικό κόσμο, απαλλαγμένος από όλους τους φυσικούς περιορισμούς.

Μοναδική αξία

Κάθε άνθρωπος διαθέτει ένα μοναδικό χαρακτήρα που προέρχεται από μια μοναδική πτυχή της άπειρης φύσης του Θεού. Ως εκ τούτου, αυτό το πρόσωπο είναι το μόνο που μπορεί να αγγίξει αυτή τη ξεχωριστή πτυχή της φύσης του Θεού και μέσω αυτού να Του φέρει χαρά.

Κοσμική αξία

Ο κόσμος, το σύμπαν, όλη η πνευματική και η φυσική πραγματικότητα δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του ανθρώπου. Ο πνευματικός εαυτός ενός τέλειου ανθρώπου περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία του πνευματικού κόσμου, καθώς ο φυσικός εαυτός περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία του φυσικού κόσμου. Ο άνθρωπος που εκπληρώνει το σκοπό της Δημιουργίας εμπεριέχει μέσα του την ουσία όλων των πραγμάτων που υπάρχουν στο σύμπαν.

Υπάρχει ένας Δημιουργός

Η Δημιουργία μοιάζει με το Δημιουργό της στη διττότητα της δομής της: υπάρχει εσωτερικότητα και εξωτερικότητα, θετικότητα και αρνητικότητα. Ο Θεός είναι η πηγή του κοινού σκοπού και των αρχών που διέπουν τη Δημιουργία. Ως αποτέλεσμα, το σύμπαν είναι ένα καλά ισορροπημένο σύστημα, όπου τα πάντα αλληλοσχετίζονται και αλληλεπιδρούν μεταξύ τους καθοδηγούμενα από αυτό τον κοινό σκοπό.

Το ιδανικό Του Θεού για τη Δημιουργία

Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο για να βιώσει αληθινή και απέραντη χαρά. Το αμετάβλητο ιδανικό Του για τη Δημιουργία πραγματοποιείται, όταν άνδρες και γυναίκες φέρνουν χαρά στο Θεό μέσα από την εκπλήρωση των τριών Ευλογιών Του - αναπτυσσόμενοι σε ομοιότητα με Αυτόν, ζώντας σε αρμονία με τους άλλους ανθρώπους και τη φύση. Αυτό το ιδανικό είναι πραγματοποιήσιμο για κάθε άτομο, οικογένεια και για όλη την ανθρωπότητα. Η εκπλήρωση του δικού μας μεριδίου της ευθύνης είναι ζωτικής σημασίας σε αυτή τη διαδικασία.

Ο Θεός δεν μπορεί να εξαναγκάσει τη θέλησή Του

Ο Θεός βρίσκεται εκεί, όπου ασκείται η αληθινή αγάπη. Είναι παρών σε οποιοδήποτε μέρος, που οι άνθρωποι ζουν ο ένας για το καλό του άλλου. Η αγάπη όμως μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο εάν μπορούμε να την δίνουμε και να την λαμβάνουμε ελεύθερα και οικειοθελώς. Γι' αυτό τον λόγο, ο Θεός μας έκανε ένα απίστευτο δώρο, την ελεύθερη βούληση. Δίνοντάς μας έτσι, τη δυνατότητα να ανταποκριθούμε στην αγάπη Του και να πραγματοποιήσουμε το θέλημά Του με τη δική μας συνειδητή απόφαση.

Η γονική καρδιά

Ο Θεός είναι ένας προσωπικός Θεός. Ο πυρήνας της ύπαρξής του είναι η καρδιά Του. Η ουσία της καρδιάς είναι η γονική επιθυμία να αποκτήσει απογόνους και να τους αγαπά. Ως εκ τούτου, η δημιουργία των ανθρώπων από τον Θεό πρέπει, πάνω από όλα, να γίνει κατανοητή ως μία πράξη της γονικής αγάπης.

Μια οικογένεια με κέντρο το Θεό

Το χρώμα του δέρματος, η φυλή, η θρησκεία κλπ., δεν έχουν καμία σημασία για το Θεό. Η μεγαλύτερη Του επιθυμία είναι τα παιδιά Του να ζουν μαζί ειρηνικά και αρμονικά ως μια ενωμένη, ανθρώπινη, παγκόσμια οικογένεια, η οποία θα δέχεται την αγάπη Του, αναγνωρίζοντας Τον ως τον Ουράνιο Γονέα ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Τι ακολουθεί μετά;

Αυτή η εισαγωγική σειρά περιλαμβάνει 6 βιβλιάρια που καλύπτουν τα βασικά περιεχόμενα των Θείων Αρχών.

1. Η αρχή της Δημιουργίας
2. Η ζωή μας ανάμεσα σε δύο κόσμους
3. Γιατί υπάρχει το κακό;
4. Γιατί χρειαζόμαστε τον Μεσσία;
5. Η τραγωδία του Ιησού Χριστού
6. Το σημείο καμπής της ιστορίας

Τελειώνει η ύπαρξή μας με το θάνατο του σώματός μας; Αν συνεχίζουμε να υπάρχουμε και μετά τον φυσικό μας θάνατο, πού πάμε και πώς μπορούμε να προετοιμαστούμε για την αιώνια ζωή μας; Το επόμενο βιβλιάριο αυτής της σειράς ασχολείται με την αιώνια διάσταση της ανθρώπινης ζωής και την ύπαρξη του αόρατου πνευματικού κόσμου - τη σφαίρα όπου κάθε άτομο εισέρχεται αναπόφευκτα όταν η επίγεια ζωή του έχει φτάσει στο τέλος της.

ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Οι **Θείες Αρχές** είναι μια νέα αποκάλυψη από το Θεό για την ανθρωπότητα. Αποκαλύφθηκε από τον Θεό στον Αιδ. Σαν Μιόνγκ Μουν, οποίος τις συστηματοποίησε. Οι Θείες Αρχές προσφέρουν επαναστατικές νέες ιδέες σχετικά με τη φύση και το έργο του Δημιουργού μας. Αυτή η σειρά των 6 βιβλιαρίων δίνει μια εισαγωγική γενική επισκόπηση των κύριων διδασκαλιών των Θείων Αρχών όσον αφορά τα παρακάτω θέματα:

Οι Αρχές της Δημιουργίας

Η φύση Του Θεού, το Ιδανικό Του και οι αρχές της Δημιουργίας.

Η Πτώση του ανθρώπου (Το προπατορικό αμάρτημα)

Πώς ήρθε το κακό στον κόσμο και πώς επηρεάζει την ανθρωπότητα.

Η Αποκατάσταση του Ιδεώδους Του Θεού

Αποκαλύπτει την πορεία που ακολούθησε ο Θεός μετά το προπατορικό αμάρτημα για να αποκαταστήσει την ανθρωπότητα.

«Η Αρχή», το βιβλίο που περιέχει τις διδασκαλίες των Θείων Αρχών, περιλαμβάνει τα ακόλουθα κεφάλαια:

- Οι Αρχές της Δημιουργίας
- Το προπατορικό αμάρτημα
- Η Αποστολή του Μεσσία
- Η συντέλεια της Ανθρώπινης Ιστορίας
- Η Ανάστασις
- Προορισμός
- Χριστολογία
- Οι Αρχές της Αποκαταστάσεως
- Η Πρόνοια για την Αποκατάσταση
- Ο Μωυσής και ο Ιησούς Χριστός στην πρόνοια για την αποκατάσταση
- Προνοιακή χρονική ταυτότητα
- Προετοιμασία για τη Δευτέρα Παρουσία
- Η Δευτέρα Παρουσία

Σαν Μιόνγκ Μουν (1920 - 2012)

Στην ηλικία των 16 ετών ο Σαν Μιόνγκ Μουν έλαβε την αποστολή του μέσα από ζωντανή επικοινωνία με τον αναστημένο Χριστό. Ακολούθησε ένα μοναχικό και επώδυνο μονοπάτι για να βρει απαντήσεις στα θεμελιώδη ερωτήματα της ζωής - αποκλυπτικές γνώσεις που αποτελούν πλέον τη διδασκαλία, γνωστή ως "οι Θείες Αρχές".

Ανακάλυψε πνευματικές αρχές, που αποτελούν τη βάση του έργου Του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία και έτσι, άνοιξε ένα δρόμο για να ξεπεραστούν οι ιστορικές συγκρούσεις μεταξύ φυλών, πολιτισμών και θρησκειών και για τη δημιουργία μιας "ενοποιημένης" θεώρησης της ζωής, όπου οι φυσικές και οι πνευματικές διαστάσεις είναι εναρμονισμένες.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΚΑΙ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ